

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1699

Decas V. Ab anno 140. ad 150.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64743](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64743)

poenas crudelitatis, adeò ut vitæ suæ per-
tæsus mori desideraret, peteretque a va-
riis ut mors sibi vel gladio, aut veneno ac-
celeraretur.

Quidam & præcipuè Antoninus filius ejus ad-
optivus & hæres Imperij, ut spem desideriumque
longioris vitæ Hadriano faceret induxerunt mu-
lterem, & virum qui ambo fingentes cæcitatem
accederent ad infirmum Hadrianum, dicerentq;
se in somnis monitos significare Hadriano, quòd
esset sanitatem recuperaturus, quemadmodum &
ipsi cum hoc renunciassent, & corpus ejus teti-
gissent, visum recepturi essent: quòd cum factum
esset (per simulationem scilicet tum fœminæ tum
viri valde astutam & mimicam) Hadrianus spe
vanâ distentus, in alterum usque annum inter
dolores vitam prorogavit. Unde Antoninus
Pius cognominatus est, quòd tamdiu Hadrianum
vivere coegerit, cum etiam filij non raro soleant
parentibus optare vel accelerare mortem, ut
summâ rerum potiantur.

✽(140.)✽ Hadrianus moritur & An-
toninus Pius Imperium capeffit.

DECAS V.

✽ Ab anno 140. ad 150. ✽

141. Fauftina Augusta conjunx Antonini

✽ F defuncta in numerum Deorum re-
lata.

lata. Gentiles autem cernentes singulis
ferè annis novos Deos fieri, eosdemque
nequissimos homines, magno numero
Christianæ religioni accesserunt.

Sixtus Martyrio afficitur, & Telespho-
rus in Pontificatu succedit.

Antoninus prohibet sub pæna mortis le-
gionem sibyllinorum carminum, quòd in-
tellexisset, multa in illis de Christo prædi-
cta esse, sed tantò plures relicta supersti-
tionem illam indignè ferentes Christo
accesserunt.

✽ 142. ✽ Justinus Martyr librum apologe-
ticum pro Catholicis Antonino porrigit,
cum emolumento insigni Christianorum.

✽ (143. 144. 145.) ✽ Emergunt hi-
temporibus hæretici plures pestes Chri-
stianitatis, Valentiniani. Ophitæ. Caji-
ni, Sethiani.

HÆRESIS VALENTINIANA.

*V*alentinus, quòd se Spe Episcopatus frustra-
tum cerneret, in odium Ecclesiæ docuit.
Christum per Deiparam Virginem transisse
per rimam aut Canalem, humanà carne minime
assumptà.

Peccatum non libero arbitrio sed natura mun-
di aut Diabolo adscripsit.

Suasit sectatoribus non Corpus aliquando, sed
tantum animam salvandam esse.

Ex Pythagoræ & Platonis Schola multa supersti-
tio.

*hōsa docuit de profundo, de Silentio, de Chao,
de seculis, de numeris &c.*

HÆRESIS OPHITARUM.

Inxit Euphrates auctor Ophitarum cum septuaginta annis, qui Adamum decepit, verum Christum esse, in quem mutatam putabat sapientiam, ut agnitionem sui praberet hominibus. Eorum Sacerdotes magi erant:

HÆRESIS CAJANORUM SEU CAINITARUM.

Germeni hoc Gnosticorum dicebant se Caino Patre factos. turpissimos quoque homines sanctos appellabant. Sodomitas, Core, Datan, Abiron venerabantur ut sanctos, & his omnibus præponebant Judam proditorem, quod ille, veritatis eversorem Christum prodidisset: neminem salvum dicebant, qui non omnia peccata consummasset.

HÆRESIS SETHIANORUM.

Sethiani ex eodem Luto Valentiniaco orti, adorabant Seth, filium Adæ, & Christum illum ac Salvatorem esse prædicabant; sinxerunt etiam filium alicujus VIRTUTIS MAGNÆ, quæ eum Abelis loco peperisset; induxisse illam VIRTUTEM MAGNAM Sethi matrem diluvium, ut permutationem Angelorum & hominum tolleret. sed Caini semen in arcam inductum esse, sicque malos permixtos esse bonis, & alias ejusdem insanie nugæ excogitarunt, quas mirum est, potuisse

tuisse homini venire in mentem, & fidem apud
audientes invenire.

✽ (146.) ✽ Marcion disseminat suam
hæresin. Ponticus hic fuit ex Sinope, filius
hujus urbis, & secta Stoicæ Philosophiæ.
Cum autem Virginem, ipse virginitatem
professus violasset, expulsus est ab Ecclesia
per suum Patrem, & Cerdoni hæresiarchæ
se conjunxit, sed statim fieri volens supra
impium magistrum, magis impius discipu-
lus, hæresin suam procudit & sparsit.

HÆRESIS MARCIONIS.

Duos Deos statuit, carnis Resurrectionem ne-
gavit, * & legem & Prophetas despiciebat * no-
vum testamentum à veteri alienum sentiebat &
Scripturas mutilabat. * Illicitum matrimonium
asserbat & conjugatos excludebat cælo. * Bi-
ac ter baptizabat. * Abelem, Enoch, Noë &
Abraham aliosq; sanctos à Christo JESU descen-
dente ad Inferos inde liberatos esse negabat, eo
quod in Christum credere noluerint. E contra-
rio Cain, Sodomitas, Ægyptios aliosque impios
salvos & in Dei regnum eductos esse. * Ciborum
delectum invehabat in ejus odium, qui eos
creasset.

HÆRESIS CERDONIS.

Inficiabatur Corporum resurrectionem, & cum
esset discipulus Heracleonis, duos Deos mala-
rum & bonarum creaturarum prædicabat, *
qua-

quatuor Evangelia repudiabat, aliquas ex Epistolis S. Pauli admittebat, de cætero in eadem cum reliquis cloaca mergebatur.

Fuit & alia hæresis Apellitarum, quæ circa hæc tempora turpitudinem suam revelavit.

HÆRESIS APELLIS ET APELLITARUM.

JESUM Christum ajebat non accepisse à sua matre carnem, sed ex elementis, eamque in resurrectione mundo reddidisse, imò absque carne resurrexisse, & in cælum ascendisse. * Prophetas dicebat contrario Spiritu agitados fuisse, sibi-que contradixisse * Se ex suggestione cujusdam Energumene Philumene infallibilem esse jactabat. In cæteris fuit cum aliis Gnosticis ejusdem hære.

(147. 148. 149.) Sub quiete Imperatoris Antonini magnis incrementis Ecclesia proficit, maxime in Gallia & Germaniâ.

(150.) S. Justinus pro Christianis alteram nunc scribit Apologiam, eandemque non tantum Imperatori, sed etiam filiis ejus adoptivis Marco & Lucæ, totique Senatui, ac populo Romano offert.

DE-